

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

25. marts 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 238 (Alm. del – §7) af 5. marts 2013 stillet efter ønske fra Anders Samuelson (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren give et skøn over den isolerede effekt af de konkrete initiativer i Vækstplan DK (1. selskabsskattelettelsen og de øvrige erhvervslettelser og 2. mindrevæksten i det offentlige forbrug) på ligheden målt ved gini koefficienten? Både 1 og 2 samlet samt hver for sig.

Svar

I fordelingsberegninger indregnes normalt kun initiativer med direkte virkning for husholdningernes disponible indkomster. Blandt skatteinitiativerne i Vækstplan DK gælder det nedsættelsen af virksomhedsskatten og forhøjelsen af aktieindkomstskatten. En nedsættelse af virksomhedsskatten og forhøjelsen af aktieindkomstskatten har kun mindre betydning for rådighedsbeløbet og påvirker samlet set ikke Gini-koefficienten.

Størstedelen af erhvervsskattelettelserne, der direkte påvirker virksomhederne, indgår således ikke umiddelbart i de opgjorte indkomstforskelle. Under normale konkurrencevilkår må det imidlertid forventes, at erhvervsskattelempler helt eller delvist overvælttes i højere lønninger. Det påvirker indkomsterne blandt hele befolkningen, fordi reguleringen af de offentlige lønninger og indkomstoverførsler sker i takt med lønudviklingen.

Dermed indebærer en lavere erhvervsbelastning en indkomstfremgang for hele befolkningen, som beregningsteknisk kan antages stort set at svare til en proportional forhøjelse af den disponible indkomst. Det svarer til de regneprincipper, der normalt benyttes i forbindelse med indregning af nedvæltning af erhvervsskatter mv. Som konsekvens heraf vurderes Gini-koefficienten at være uændret som følge af skatteinitiativerne i Vækstplan DK – både opgjort efter 1. årsvirkningen og livsindkomsten – uanset om nedvæltning af lavere erhvervsbelastning indregnes, jf. tabel 1 nedenfor.

Tabel 1

Virkning på Gini-koefficienten (før adfærd) som følge af skatteinitiativerne i Vækstplan DK samt minrevækst i det offentlige forbrug

	1. årsvirkning	Livsindkomst
		Pct.-point
1a. Skatteinitiativer (der direkte påvirker husholdningerne)	0,00	0,00
- Virksomhedsordningen	0,01	
- Aktieindkomstskat	-0,01	
1b. Skatteinitiativer inkl. nedvæltning af lavere erhvervsbelastning	0,00	0,00
2. Skatteinitiativer inkl. nedvæltning og lavere offentligt forbrug	0,16	0,07
- Realvækst i offentligt forbrug	0,12	
- Kommunernes udgiftsniveau	0,06	
- Offentlige lønninger	-0,02	

Anm.: Virkning af lavere erhvervsbelastning er indregnet som en proportional forhøjelse af den disponible indkomst svarende til virkningen af en fuld nedvæltning i lønningerne med afsmittende virkning på satsregulerede overførsler. Dog er den del, der vedrører nedsættelse af skatten for personer, som benytter virksomhedsordningen, regnet på individniveau med udgangspunkt i indkomstoplysninger fra skat. Erhvervsbelastningen ekskl. virksomhedsordningen er fordelingsmæssig neutral, mens ændringen for personer i virksomhedsordningen indebærer en beskeden stigning i indkomstforskellene. Det offentlige forbrug er indregnet med udgangspunkt i fordelingen af den individualiserbare offentlige service fordelt på indkomstpercentiler. Justeringen af udviklingen i de offentlige lønninger er indregnet som et proportionalt fald i lønnen for ansatte i den offentlige sektor.

Kilde: Beregninger på basis af stikprøver på 33,3 pct. af befolkningen samt beskæftigelsesministeriets DREAM-database.

Ændringer i det offentlige forbrug påvirker ikke de traditionelt opgjorte indkomstforskelle, men fordelingsvirkningen af ændringer i offentligt forbrug illustreres ofte som virkningen på de udvidede forbrugsmuligheder, hvor den individualiserbare del af det offentlige forbrug indregnes som en ækvivalent ændring i den disponible indkomst.

En relativt stor del af den offentlige service kan henføres til personer i den lavere del af indkomstfordelingen, herunder personer på offentlige overførsler som fx SU, førtidspension og folkepension. Blandt andet derfor vil der være en tendens til, at offentlig service trækker i retning af en mere lige fordeling. Ved en lavere realvækst i det offentlige forbrug bliver denne udlignende virkning mindre.

Det skønnes, at fordelingsvirkningen af en realvækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. årligt frem mod 2020 svarer til et fald i Gini-koefficienten på 0,88 pct.point målt på 1. årsvirkningen, jf. svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 69 af 22. november 2012. En reduktion i realvækst i det offentlige forbrug er således udtryk for, at den udlignende effekt bliver lidt mindre, end den ellers ville være. Virkningen af den lavere realvækst i det offentlige forbrug vurderes at udgøre 0,12 pct.point som skal ses som et udtryk for, at den udlignende effekt reduceres fra 0,88 pct.point til 0,76 pct.point målt på 1. årsvirkningen.

Hertil kommer virkningen fra et lavere udgiftsniveau i kommunerne samt den lavere løn til offentligt ansatte som samlet set vurderes at have en fordelingsvirk-

ning svarende til en forøgelse af Gini-koefficienten med 0,04 pct.-point. Samlet set vurderes det offentlige forbrugs udlignende effekt således reduceres med 0,16 pct.point målt ved Gini-koefficienten for 1. årsvirkningen. Til sammenligning kan nævnes, at niveauet for indkomstforskellene i 2010 kan opgøres til 25,7 pct. målt ved Gini-koefficienten.

Fordelingsvirkningerne af den lavere offentlige forbrugsvækst skal ses i lyset af, at der i et væsentligt omfang er tale om en omprioritering fra forbrug til offentlige investeringer, som i tråd med spørgsmålet ikke indgår i fordelingsberegningerne.

Det skal derudover bemærkes, at initiativer, der gælder i en kortere årrække, ikke indgår. Det gælder bl.a. BoligJobordningen, midlerne til mere og bedre voksen- og efteruddannelse, samt til nedrivningspuljen.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon